

İZZET ÇETİN

YORGUN TOPRAK

©

GECEYE UZANMAK

Soyunur girer koynuna dünyanın gece
Karanlığını sere sere her yere
Üzerinde yıldız dolu bir sınırsız gökyüzü
Tarla kenarında ateş böcekleri
Çekirge sesleri
Sessizlik içinde tek ses
Bir de çok uzaklarda yanan sönen o ateş
Sabahı bekleyen umut
Orada her yer / onca ırgat / çiftçi çoban
Dalar gider bu yaz gecesinde
Uykuya düşe
Kimi geleceğe doğru kimi geçmişe...

BİR YENİ SAYFA – 1

Mutluluğu çağıran güzellik
Minnacık ellerinde oyuncak
Emekleyen day duran
Kendisini yürümeye hazırlayan
Bir ustaca öğreti her adım
Var olmak gibi
Dokunur sazların teline parmak
Nice makamlar içinde
İki dudak arasından çıkan sözcükler

Dilin kıvraklığını dil seçer
Yaşananlar üstüne

Ova ova başaklar gibi

Savrulan saçların içinden
Sevdalar geçer
Tepesinde aynı güneşten lamba dünyanın
Aynı rüzgarlara açık pencereleri
Farklı bir güzellik
İnsanların birbirine bakışları, renkleri
Bakmayın tarih boyu böyle sınır çizenlere
İnsanları insanlara düşman gösterenlere
Üstünlük tasladıklarına
Rastgele kavgalarına
Ceviz içi kadar küçüldü dünya
Sesi duyuluyor her yerine her yerden
Görüntü geliyor saniyesinde
Kıtalardan ülkelerden

BİR YENİ SAYFA – 2

Aklın aydınlığındadır gayrı bilimin yolu
Gökte iki kanat / içinde bir can
Uçar gider beyaz bulutlar üstünde
Nice sevinç herkese
Anımsarım da çocukluğumu
Eşegi öküzü ve kağnıları
Dünleri ötelere
Anımsarım da köyümde o günleri
Öküzün boynuzunda derlerdi dünya
Ona yük sayılmazdı kağnı
Toz toprak içinde yollar
Bir inişe aşağı
Bir yokuşa yukarı
Eşegin sırtında heybe
Yürünüyordu mevsimlere öte
Karanlıklar içinden geleceklere
Apaydınlık düş
Bir güzel hayale hayal / bir güzel gülüş...

EKMEĞİN ÖYKÜSÜ

Kaygana gibi kızarmış

Gayrı buğdaylar

Biçilmeye Haziran

Bir görev bölümü bu işte

İnsandan öküze eşeğe kadar

Tarladan harmana

Harmandan ambara

Ambardan değirmene dek

Sofraların baş tacı bu nefis ekmek

Kimi yerde yufka kimi yerde çörek

Kimi yerde simit / kimi yerde börek

Katık da istemez hani

Öyle yenir mübarek

Buğdaydan yapılan her çeşni

Açlığın bastırmış tüm tarih boyu

Fırın fırın ekmek boy boy çocuklar

Toprakla aynı renk yüzleri

Yüzlerinde yazılı gibi sanırsın sanki

Bütün bugünleri gelecekleri...

BULUNDUĞUMUZ YER

Kağnılarımızdı dünlerden geçen
Öküzlerimizdi yükleri çeken
Bizdik sorumlusu bütün zamanın
Öncesi sonrası hiç bilinmeden

Biz miyiz yine de / en yavaş giden
Biz miyiz sadece / kol, kafa, beden
Söylenen her türküdeki öz...
Biz miyiz orada
İşiten kulak gören göz

Bizler isek bu işlerin bileni az çok
Niye onca olanlardan / olduğumuz yerden
haberimiz yok.

SONUCA VARMAK

Ha kuşların kanatları

Ha sineklerin kanatları

Ne fark eder ki cüsseleri

Uçmak ise maksatları

KAPSAYIŞ

Güneş misin gül müsün

Gül müsün sümbül müsün

Dillere destan olmuş

Bir ömür bülbül müsün

PERİLİ KÖY – 1

Kapadokya içinde
Bir perili köy burası
Bize kendini sevdiren
Bize kendini veren
Onca tarla bağ bahçe
Buğday başaklarının
Kara üzüm salkımlarının
Bize uzattığı el
Bir büyülü şarap
Bir nefis pekmez
Yedikçe yiyesiniz gelir
Tadı damağınızdan
Bir ömür gitmez

PERİLİ KÖY – 2

Hele bir de

Köftürü tarhanası

Tandırında ağpaklası

Yanında kağıt gibi açılmış yufkası

Bir de bol kuru soğanlı ağpakların dürümü

Onlar uzatır oralarda mutlaka / O insanların ömrünü...

Güvercinler gülekte

Bizler Güvercinlik'te

Ne mutlu günlerdi tümü

Anımsarım da

Eş, dost, kardeş, arkadaş

Hep birlikte...

CANLININ KİMYASI FİZİĞİ

Topraktır ilk emri veren

Üretip gelen

Topraktır düşünen

Topraktır gören

Topraktır el ayak

Topraktır beden

Topraktır bizleri

Yoktan var eden

DALDIRMAK

Uyanır uyanmaz her sabah
Koşar gelir yanımıza
Tümü de bir bir
Kenarda köşede ne varsa
Geçmişe geleceğe dair
Sayısız gezintiler başlar
Sevinçle hüznle iç içe
Baş yastıkta
Anılardan imgelere yolculuk
Bir yanımız aşılamaz dağ sanki
Bir yanımız uzar gider bir vadi
Tükenen bunca zaman içinde bile
Hiç bitmeyecek yol gibi

ZAMANA YÜRÜMEK

Beyazdan yeşilden / gelinlik giymiş

Baharla olmak için bu toprak

Yumurta bekletir karnında şimdi

Habersiz uyanacağı güne

Dal çiçekleri

Bozkır otları

Yedi renk / ustaca uçuşan onca kelebek

Kovandan çıkacak bal arıları

Gezer çiçekler içinde tüm baharları...

KUŞLARA BAKIŞ

Ötüşüdür kuşların güzellik
Kanatlarıdır sevdaları göklerdeki
Süsleridir benek benek / her renk
 üzerlerinde

Yemeleri içmeleri sevişmeleri
Nice gizem onlara özgü daha
 bilmediğimiz

Yuva kuruşları yumurtlayışları
Kuluçka yatışları / uçuşları
Çevre yaşamına renk katışları
Kendileri kadar güzel
Onların içimizde var oluşları

DÜNYA HALİ

Bu mahallede düğün vardı
Öbür mahallede sela verildi
Davul da zurna da susuverdi
Acı karıştı tatlıya
Darlandı zorlandı herkes
Kimi ölüsünü götürdü mezarlığa
Kimi gelinini getirdi evine

ROLLERİN PAYLAŞIMI – 1

Yüce bir güç tarafından
Planlanıp programlanmış bu evren
Bu yer gök dolusu yıldızlar
Coşan sular
Oturan karalar
Bir sınırsız sahnede
Gizemli oyun
Bütün geçmiş
Bütün gelecek
Bütün zamanlar üstüne
İki de devasa lamba takılmış
Gökyüzünün kubbesine

Gece ay
Gündüz güneş
Gülümseyen iki kardeş...

ROLLERİN PAYLAŞIMI – 2

Belirlenmiş bir senarist tarafından mutlaka
Sahnelerde oynanacak oyunlar
O evler ağaçlar yerler zamanlar
Şehirler tarlalar yollar
Ülkeler karalar sınırlar
Rollerin paylaşımında
Kızlar oğlanlar gelinler
Analar babalar
Önlerinde geleceği bilinmeyen yaşamlar
Nice iş nice aş nice sorun
Herkes aldığı rolün sahnesine uyanır her gün
Sürer gider bu oyunlar
Bilemeyiz osunu busunu
Okumamız olanaksız
Oynanacak oyunların senaryosunu

ROLLERİN PAYLAŞIMI – 3

Nelerle karşılaşacağız daha

Oynayıp gidiyoruz

Önümüze çıkan her sayfadaki rolleri her gün

Kimi işçi

Kimi çiftçi

Kimi terzi, berber

Kimi simitçi

Valisi, doktoru, hastası

Binbir meslek erbabı

Binbir işin ustası

Sürer gider yaşamada

Bu oyunlar adım adım

Çocukların gerçek gibi oynadığı

Her bir yaşam halakadın*

* Halakadın: Kız çocuklarına özgü oyunlar.

GÖĞÜN YERE SESLENİŞİ

Hep ağır dönüyor yine
Hiç durmadan küme küme
Gökyüzü dolusu bulutlar
Karartıp geliyor çevrelerini
Yolunu kesip güneşin
Bir gürültü bir patırtı bir an da
Yeryüzü üzerinde gökyüzü
Bir krallık sanırsın ki orada
Sonra testiden boşalırcasına yağmur
her taraf
Kilometrelerce uzaklardan
Şimşeklerin ışık dansları
Bir tedirginlik bir gürültü her yerde
Yüreği ağza getiren korku
Sonra toprağı müjdeler gibi yeniden
İlk yağmur taneleri
Bir doğal sonuç sonunda
Yerin göğün bir süre içinde / hengameleri

ZAMAN VE BİZLER

Taşıdık geldik bunca zaman

Bu uslarda bu bedeni

Yüreğimizde dağlar gibi

Sevgileri özlemleri

Hiç yorulmadan

Mevsimler yıllar içinde

Acılar zorluklar içinde

Ona buna sormadan

Kimsele sitemimiz olmadan...

İŞARET

Suyun mavisi

Göğün mavisi

Bir sevgi

Toprağın sıcaklığı içinde

Her gün

Nice açan çiçeklerin mavisi

Zamanın selamı oralardan

Her gelip geçene

Her konup göçene

Bir hoş geldin edip

Sonra güle güle dercesine...

BİR GARİP YOLCU

Ne geliş bileti aldık buraya
Ne gidiş biletimiz var oraya
Yüzümüze yazıyor bir el geçen zamanı
Düşmüşüz yollara
Ne tadını bulabildik yaşamının
Ne zevkini çıkarabildik zamanın
Başımızı kaldırıp da bir soluk
Şu olmaz olasıca dünyanın...

HER GÖNÜLDE ARAYIŞ

Ne ormanın yeşiline

Ne suyun rengine benzer

Yürekteki duygular

Uçan kelebeğe benzer

Konmak için yer arayan

Kendine

YAŞAMDAKİ ÇİZGİLER

Farklı bir esinti belki

Nice zaman

Kimileri koşup kimileri kovalayan

Nice dil nice dilber

Kimininki geçici sevgi

Kimi mahşere gider

SİĞMAZLIK

Ne dağ

Ne ova

Kendine güvenen

Gizemli bir yürek belki

Bir yanan bir sönen ateş o

İnsanın içindeki...

YANSIMANIN YANSIMASI

Bakışdır yeryüzünün
Her soluyuş gidip gelen
Gücüdür güneşin yeşil
Yaprakta dalda görünen

Sonra bir gizemlice ders
Dikenin içinde gül gibi
Bugünü yarına bağlayan
Gül içinde bülbül gibi

SİSTEM

Bütün yaşamaları bir otlakta güden

Bilinçli bir çoban zaman

Atını oynatıp giden

Bir ömür bir gün gibi

Her gün bir akşama doğru

Sonu karanlığa varan

Nice düş gibi

Yeni bir bekleyiş sabahlara

her umut

Onlar da ele avuca sığmayan

güzellik gibi

Gelişinden gidişi bilinir zaman

her şeyin az çok

Bir bakarsın var

Bir bakarsın yok

USLARIN DOKUSUNDA

Yer de aynı gök de aynı
Birinin yüzü toprak su
Diğeri alabildiğine yıldız dolu
Bilim dalları fizik kimya biyoloji
Ne ihmalci ne aceleci
İşinin başında her el
Bir öykünün kocaman kahramanı bunlar
İki kafadar
Kol kola omuz omuza
Uzar gelir uzar gider / yolları
Bir sonsuzdan bir sonsuza...

SONA DOĞRU

Ardımızda kaybolup giden

Toz duman kaldı

Önümüzde yaşanacak

Kaç zaman kaldı

Bu topraklarda bu suda

Kısmet olur ise o da

Yaşamanın güzelliklerinden

Biraz daha alabilmek için

Geceyle gündüzle baş başa

Biraz daha kalabilmek için

DELİCE KIZ

Çekingen olsa da

Utangaç olsa da

Severdi güzelliğini o da...

Herkeslerden gizli

Yalnız kalınca aynada

DOĞRU ADRES

İlkbaharlar öyle güzel ki

Çiçek olup açmak

Bir kuş olup uçmak gibi

Can hazır canan hazır sanki

Bir yerde buluşmak gibi...

TÜRKÜLERİN OLUŞU

Gönülden gönüle bir ses türküler

Her yürekte yeri olan

Taşır gider gizlerini

Geçmişlerini geleceklerini

Aşıkların dilinden

Sazların telinden

Kimi zaman bir ağıt

Kimi zaman bir sevda

Dillere destan bir öykü

Böyle doğar yeryüzünde

Böyle yaşar her türkü

ZAMANIN SIYRIKLARI

İnsanlara benzer evler

Taşları dökülerek

Sıvaları sökülerek

Sahibini bekleyen bir yürek

Gelse de / gelmese de o / sevgisi bitmeyecek

UZAKTAKİ YAKINIMIZ

Hem gözümüz

Hem lambamız

Hem aynamız

Hem dünyamız

Kızıl saçlı güneş

Cümle alemin yaşam kaynağı

Sevdası belki de en önde / yaşamanın

Zamanı ateşleyip giden

Kapımızdan penceremizden

her sabah o

Bize ilk merhaba diyen

SABAH GÜZELLİĞİ

Önce horozlar öttü
Sonra pencereden
Sarı bir güneş girdi odama
Kucaklayıverdi beni
Bir süre seviştik / onunla...

BENZERLİK

Başını eğmiş dünya

Bana benim gibi

Ben göremem o görür

Gözleri iri iri...

HİSSEDİYORUM

Her yer bir ayrı yaşam

Bir gelecek

Bir farklı soluyuş

Bir hedef bize

Gidip görebilmek üzere

Neleri var daha daha kim bilir

Sunacakları önümüze...

KIR GÜZELİ

Dağ taş yeşil oldu şimdi

Gözlerin gibi

Yine bahar geldi / gel gör buralarda

Güzelleşti her yer

Senin gibi

AZ KALA

Yaşamın son çeyreğinde
Anlamsızlaşmaya başlayıveriyor her şey
Birdenbire
Sussak da üzülsek de nafi
Götürüyor bizi altımızda bu at
Gidilecek bir yerlere...

DELİCE ÜÇLÜ

Sarmaşıklar gibi sevgi
Sarılır gider sevdiklerine
Bir uçtan öbür uca doğru illaki

Ne bir övgü mahsusçuktan
Ne bir yergi mutlaka
Kanında soluğu hava

Yazı kışı yaşamayan bir bahar
Tüm canlılara en yakın yerde / bu ılık ortam
Bir belirgin taraftardır belki de
İçimize işleyen bir coşku / her çiçek her koku
Bu dalgalanış bu bahar
Her kulağa her telden
Nice uyum nice anlam önceden

GEÇMİŞİN İÇİNDEN AKAN SU – 1

Devir değışti devran değışti
Ay doğdu gün doğdu zaman değışti
Değirmene su geldi
İnsanın içine heves
Başladı çalışmaya her ikisi de
Başladı yemeye içmeye büyümeye
Her öğün her zaman
Bir devri daimdi bizimle
Uzaklardan yakınlara yaşanan
Var olmanın gayretiydi o / un ekmek
Sıra sıra mevsimlerde
Kelete değirmende
Bucak değirmende
Koca Ahmet’in yerinde
Keleş Osman’ın yerinde sürüp giden
“Değirmenci değirmenin döndü mü
Döne döne döne nöbet bize geldi mi”

GEÇMİŞİN İÇİNDEN AKAN SU – 2

O ne sıra o ne seklem o ne yük
Her bir yanda dađlı sollu bir höyük
Bir süreklilikti zaman kendi içinde
İşin olacağına varması gerekirken
Varırdı da tüm
İnsanların dişi gibi
Değirmenlerinde taşı eskirdi
Saatlerce dişlenirdi / çekiçlenirdi
Yeni arızalar da çıkardı bazen önlerine
Yaşlandıkça araç gereç
Ulaklanırdı onarılırdı
Çalışsın diye bir süre daha
Değirmenleri de / sahipleri de / müşterileri de
Tarih olup gitti / şimdi tümü de...

İZLENİM

Çimenli çayırli çiçekli
Bir bahar şu akıp giden
Su kenarlarında halı yeşili
Gönlünüz gibi sevecen
Bal arısı kelebekler uçuşan
İçlerinde var olmanın sevinci
Yaşamanın peşinde
Sevdasının peşinde kimi
Dönüp duran nice dansçı / nice hüner gün boyu
Bir oyun mu gösterimi bilinmez
Kanatları pır pır uçuşup giderken
Belki yiyecek içindir
Bu koşturmaları / belki sevgiden

İKİ KAPILI HAN

Dün geldim

Yarın gideceğim

Bu arada

Çokça yaşamışım gibi güya

Sana doyamadım daha ben

Sana doyamadım ki dünya...

MESAJ ATMAK

Daha ileride olamayacağım

Berilerde ara beni

Gücüm kalmadı

Takatim azaldı

Anla beni

Evlerin arsaların yerlerin

Tapusu var ya

Bizim bir gün sonraya / ne olacağımız

belli değil

Anla beni...

Ölünce seni göremeyeceğimden korkuyorum

Ölümünden korkuyorum sanma beni...

KÖY GÜNLÜĞÜ

Köyü bizlere

Kağnıyı öküzlere sor

Köyde olmak çok güzel

Toprakla uğraşmak zor

Çiğ düşer orak zamanı

Harman zamanı geceleyin

Otların toprağın yorganların üzerine

Kırağı düşer ardından kar yağmışçasına

Köy yaşantısının / songüzlerine...

KÖYE ÖZLEM

Burnumda tüter köyüm
Kırlarında çiğdemler nevrular
Her bahar kar yağmış gibi
Kayısı ağaçlarının çiçekleri
Bağlarında harımlarında
Küçük çayırda
Baktıkça bakası gelir insanın
Elma dallarının
Bahar donanmışlığına
Yürek mi dayanır orada
Uzaklardan burcu burcu
Kekik kokularına...

YAKINLIK

Üç renkli kurgu bu dünya

Mavi, kara, yeşil

Tabanımız yer

Tavanımız gök kardeş

Lambalarımız yıldızlar

Ay ve de Güneş

Farklı bir yaşantılar gece ve gündüz

Sınırsız sevgi uçlarda

Sonsuza giden

Var olmak her yaşta bahar

Bir ayrı taze her sabah

Güneşin doğuşuna uyanmak kadar

ÇEKİRDEK

Hücrede atomda evrende
Taşıyan tek güç zerrede
Götüren getiren ne varsa
Kocaman çınarda oluşum
Biziz yine bilmesek de
Yarınlar dünler geçmişler üstüne
Uzak zamanlar ötesinde
Bin yorum bir yorum üstüne
Kimin nerede olacağının bir ölçüsü mü
Var oluşlar yok oluşlar üstüne

YAŞAMIN RESMİ

Hayal gibi yazılır rüya gibi yazılır

Yaşamak gün gün çizilir

yüreğimize

Şaşkınlık içinde zaman içinde

Baka kalırız

Yaşayanımıza ölenimize

Birbirimize...

MERKEZ

Baharımızdı güneşimizdi
Her gün biraz daha
Birçok yüzlerde gülücük
Bizi kucaklayan kocaman yeşil
Köyler üstünde
Tarlalar ekinler üstüne
Bir sıcacık sevgiydi o
Yaşatıp giden belki de
Herkesi her şeyin üstüne...

YOLLANIŞ

Özlemdi dudakları

Gökle yerin arasında

Düşen yağmur tanelerince sevda

Her açan çiçek bir bahar

Bir umut

Yeni geleceklere öte

Bir öznel olgu dalıp gitmek

Her uçan kuş

Her soluyuş / varacağı yere müjde

Zamanla yarışırcasına bizimle...

HER GEÇMİŞ BİR DÜŞ

Rüzgardı önce zaman

İçimden esip geçen

Umuttu kaybettiğimiz

Umutlana umutlana

Mevsimler aylar yıllar

Nice kar nice zarar

Yaşanılan ne var

Bir gün sonsuzda uçar...

DERİNLİĞİN İÇİNDE

Neydi
Hiç soluk almadan
Koşup gelen
Aynı bahçelerde dikilmiş
Ayrı çiçeklerde
Nice farklı renk
Kimini emzirmeye durmuş toprak
Kimine kuluçka
Sevdası tek dilden
Geçmişle
Geleceklerin
İlk yağmur taneleri gibi
Kokusu çevresinde güzelliklerin
Vadi yamaçlarında
Tepe eteklerinde nice şirinlik
Yaşamın sıcacık soluğu
O meyve bahçelerinin bize
Her yıl sunduğu...

YÜKTEN YANSIYIŞ

Kağnı mı öküz mü
Yükü taşıyan
Her ikisi mi uzayıp giden yollarda
Gün ortalarında alaca karanlıklarda
Sap getirmeye giden
Döven süren
Peşine takılan ağırlık
O geçmiş zaman
Bir öyle bir böyle
Biziz iyiyi kötüyü çokça yaşayan
Biziz tozlu topraklı sevdâ
Bin yıllık türkû
Tepe sırtlarında kekik kokuları
Ele ayağa batan dikenli geven
Biziz yine anılarda o günleri
Yaşatıp seven...

ZAMAN SEYRİ

Zamandı gelip dayanan kapımıza

Doğacaksın / büyüyeceksin

Asker olacaksın vatan için

Gelin olacaksın damat olacaksın geleceklere

Zamanın elinde bir ferman

Tersinden düzünden okunan

Kimini koruyan kimini horlayan

Kimisine selam eden

Biz bizi bileli öyle / hep yamuk giden...

BÜTÜNLEŞME

Doğar doğmaz çevremizde

Bir ad koyarlar bize

Sarmaş dolaş oluruz onunla

Bir süre sonra

Onunla çağrılırsınız her yere

Okula işe askere

Onunla seslenir

Nikah memuru bile / istiyor musun diye

Biz ölür gideriz de yarınılarda

O ad yaşar ardımızda bir süre

VAR OLMAK ÖNDE

İşidir her canlının kendi başında
Zamanda bir kısa yolculuk
Var olmak, yok olmak gibi bir soluk
Sevincidir dağın taşın üzerindeki
Onca kır çiçekleri / gözlerimizin
Sevdası geleceklere belki de
Yeniden uyanmak her güne / yüreğimizin...

FARKLI BULUCULAR

Ayıklarsın da iyice

Bulgurunu pirincini mercimeğini

Dişler bulur içinden yine de

Gözlerin bakıp bakıp da

Göremediklerini...

GÖRÜNTÜ

Uçup uçup giden hangi kuş gönöl

Mevsimi belirsiz günü belirsiz

Yarını belirsiz dünü belirsiz

Nerede üflenmişse ünü belirsiz

Bir kuru gösteriş poz verip giden

Yöntemi belirsiz yönü belirsiz

KUŞSU KAĞNI

Üçgen benzeri uzatılmış

İki ok üstünde

Bir hüner kağı

Ön yanlarda iki karaçav

Sanırsın iki kanat

Sivri uçta bir gaga

Bir baş bir boyunduruk

Geride bir göp

İki ok ucunda bir kuyruk

Al sana bir kağı

Al sana bir kuş

Al sana zaman

Akıllı uçuş...

VAR OLMANIN KEYFİ

Parlak bir gökyüzüyle göz göze
Orada yaşayanlar sabahla birlikte
Doğup büyüdüğüm yerlerdeki sessizlik
Olabildiğince derince
Bir de kayadan evler
Bugünler gibi usumda / hala o günler...

SONA DOĞRU

Ne ben eski benim

Ne sen eski sensin

Kızağa alınmış

Bir gemi gibi

Gelecek zamanı

Beklemedesin...

BİR KISA YOLCULUK

Neler yok içinde zamanın
Hem yakın hem uzak
Onca koşturmaca iş güç
Yaşanan ev bark
Bizleri götüren bir tren gibi
Birçok istasyonları durak yerleri
Önümüzde öbek öbek giz
Çaresi yüreğimizde belki her şeyin
Kimseler bilmesin diye gizlediğimiz

ÇOCUKLAR BİRER YARIN

Bir güzelliştir ilk ses adı konulmadık

Sevgidir ufacık çocuk

Dağ kadar dağdan büyük

Çimen yeşili, kahverengi gözleri

Elma alı yanakları

Ve de bütün oyuncakları

O bitmeyen mutluluk orada

O değnekten atları

Peş peşe koşup giden

Bir çuval umutları...

AKLIN ERMEDİĞİ

Yön mü yöntem mi
Alıp götüreren bizi
Bir bilinmeyen gizem mi
Onca şey
Seni beni satıp giden
Hangi cambaz / bu zamanda
Yüzümüze yalancıktan gülümseyen
Belli olmuyor mu ki / onlarından bunlarında
Bizlere sunduğu oyunlarından

ÖLÇÜLMEK

Gözler üstünde
Gönüller üstünde durak
Sür gitsin atını bey baba
Hülyada mısın
Rüyada mısın
Anlaşılsın

Atanın yelesinden
Rüzgarın yönü...

KARANLIĞIN GEZGİNLERİ

Sivriiler ve / benzerinin işleri
Bizi bulur ısırarak dişleri
Bizden kaynaklanır bütün güçleri
Açık kapı bırakmayın ne olur

Hınzırca ısırıkları her yerimizde
Ben diyeyim sülük siz deyin kene
Havalar ısındı çıktılar yine
Açık kapı bırakmayın ne olur

Hasta bedenimiz onların yemi
Bir dönem biri yer bir dönem biri
Çıkmaz üstümüzden kokusu kiri
Açık kapı bırakmayın ne olur

KAPALI KUTU

Başımızda her şey

Bize hükmeden

Göremediğimiz

Bilemediğimiz

Nice gül diken

İçimizdeki bahçe tümü de

Bizimle yaşayıp giden

Toprak damlı kerpiç evler

Orada unutulmaz günler

Yarı yolda bitiveren ömürler

Bu hal büyüklere sorulunca da

Sadece / “ölenle ölünmez” derler

BİR GARİP DÖNGÜ

Nice ağız

Nice tat bu

O onu yer

Onu da öbürü yer

Yasası bu işte bu evrenin

Böyle gelmiş böyle gider

YENİLGİ

Tüm gezdi konuştu durdu

Pazarında çarşısında

Herkes gibi sustu o da

Sonsuzluğun karşısında

TANIMLANIŞ

Gün batarken gün açarken

Herkes gülücükler saçarken

Verir kararını zaman

Bıçak gibi kesiveren

Kaçışı olmayan bir yerde

Var olmanın yok olması / bu hem de...

Güdüleni de güdeni de güden

Zamana toprağa dönülüp giden

KÖY GÜNCEİ

Kuş, güvercin, horoz, tavuk
Tümü birden aynı yerde
Kimi konar kimi kalkar durmadan
Yem zamanları gelince
Bir de sabırsızlaşmasalar orada
Öyle güzel ki yem yiyişleri
İtiş kakış bir arada

Nice farklı güzellikte
Her birinde ayrı gaga
Şimdi gibi gözlerimin önünde
Hele o ağıllarda koyun kuzu
Ahırlarda öküz, eşek, inek, dana
Öyle yakınlar ki bana
Dokunacak gibi olurum
onlara
Anılarımda...

BÜTÜNLÜK

Kan mı
Can mı
Vatan mı önde
Her biri bizimle aynı yol
Yaşamamıza onaylı
Parçası her bütünün o
Her hücre molekül
Var oluşumuza kanıt bin defa
Dağlara ormanlara yukarı
Ovalara vadilere doğru
Köylerimizle şehirlerimizle
Kaynaşır gideriz güzelliklere
Var mı dışımızda duran
Bize aykırı bir nesne / farklı biçimde
Toprak oluruz ot oluruz
Soluruz birbirimizi zaman içinde

GİDİŞ YÖNÜ

Ekin biçiyordu ırgat
Bizi biçiyordu zaman bir yandan
Biri tarlada
Biri dünyada
Önüne gelen ne varsa
Kazımak için yerden kökünü
İşçinin elinde tırpan
Azrail'in elinde ferman
Biçiyorlar ha babam
Miadı dolanları
Gerekli olanları
Dünlerde de
Bugünlerde de
Yarınlarda da
Kocaman bir güç
Kocaman bir emir doğada
Yoku yitiren
Varı bitiren
Oluşan her şeylerde
Gözükmezler içinde yaşayan gizem

VAR OLMANIN ÖDÜLLERİ

Yüzünüzden eksilmeyen gülücüklerle
Yaşamak daha güzel sizlerle
Birlikte solumak havayı
Birlikte tanımak doğayı
Birlikte kat etmek onca zamanı
Birlikte girmek gecelerin gündüzlerin içine her gün
Dilimin dilinize
Yakınlığı gibi
Yakınlığım size
Sevgimi sunuyorum severek
Geçip giden zamanlarda
Hayallerde düşlerde her yerde
Sizinle olmak sizleri anmak
Bir de her sabah / var olduğumuzdan uyanmak

BU ALEM BİR SEYİRLİK

Bir kendini görür

Bir seni beni

Göremez ki ötesini

Akıllı onların tümü

Deli senle ben

Yatağını yıkıp giden sel gördüm

Sigarasız dudağına çakmak çalan el gördüm

Anlatılmaz bu yaşamda bir ömür

Ben neler gördüm

YAŞAMAYA SARILMAK

Bir kağıt üzerinde
Yollarda babamla ben
Çocukluğumdu oralarda
Tarlalara gidip gelen
Gece gündüz
İmgelerimde her açan çiçek
Gelecekti gülümseyen yüzümüze
Taşdığımız ekin kadar
Her yıl bir daha
Eksiksiz çıkardık bahara
Evdekiler ahırdakiler ağıldakiler
Dirilirdik hep beraber
Toprakta bitenler gibi
İlkbaharı görünce
Bir daha gelirdik kendimize
Yeni zamanları solumak için
Bir daha bir daha gelirdik
Gelecekleri güzelliklere boyamak için

DAL İÇİNDE GAYRET

Soyunur girer

Toprak ile / su ile

Ağacın içine meyve

Çıkıverir sonra ortaya

Yapraklar arasından

bir gün

Tazecik / Yönü güneşe

Olgunlaştırmak için giysisini

Bedenini çekirdeğini

Öbür meyveler gibi, o da

Taşımak için soyunu

Bir sonraki yıla

Daha daha uzaklara

Gelecek zamanlara

KABULLENMEK

Bir gözüüp gittiniz bize
Dünyaya aya güneşe
Adınız kaldı konuşmalarda dillerde
Resimlerinin kaldı albümlerde

Daha dün gibi anılarımız
Her birisi bir yerde
Ne biçim dünya
Ne biçim gerçek
Nasıl düş nasıl iş

Hiç anlayamadım
Nasıl bir zaman bu
Nasıl bir gidiş...

TAKILMA

Bir ben uyumam bazı geceleri

Bir de yıldızlar

Benim aklım ona buna takılır

Yıldızlar neye takılır

Bir ben ağlarım bazen

Duygularıma kapılıp

Bir de bulutlar ağlar

Toprağa yeşile bakıp bakıp...

İNDİ – BİNDİ

Milyonlarca sevda

Milyonlarca ses

Yok olup gidecek böyle

Bir gün bu herkes

BEDENİN EMRİ

Eli ayağı

Kolu kanadı

Sevginin uçmak

Kuşlarca çoğullaşıp

Maviye küme küme

Gönülün gittiği yere

Bir mesken kurmak

Bir kutsal formül

Ömrü olduğunca orada kalmak

Ve de öylece noktalanmak

ARADIĞIMIZ NE

Gece boyu rüyalarım

Gündüz boyu hülyalarım

Belleğimde yarım yarım

Serpilmiş zaman üstüne

Onca yaşanılan / yaşanılmayan

Hesaba kitaba sığmayan

O öfke / o istek / o hırs

Dünya imparatorluğu kurmuş kralları andıran

Bir dolu ego

Karşımıza çıkıp / bizi kandıran

İSTİSNASIZ

Biter her şey
Herkes için
Yerin göğün yatağında
Daha sonrasında bir gün
İki taş dikiverir orda
Gelip geçtiğime son bir işaret
Birisi ayakucunda birisi başucunda
Sonra bir isim bu taşta
Bir zaman dilimine dair
Doğum tire ölüm vesaire...

KIŞA SESLENMEK

Bu nice soğuşun

Bu nice kışın

Darda kalmışın

Zorda kalmışın

Aç kapılarını

Sıcak günlere

Bak bunalmışım...

RENKLERE BÜRÜNMEK

Kınalı kuzular doğursa koyunlarım

Kınalı çiçekler açsa dallarım

Süslense çimenlerin yeşilini papatyalarım

Doya doya seyretsem ben de onları

O baharın geldiğini anlarım...

GÖZLEM

Ne güzel içiyor suyunu
Ne güzel oynuyor oyununu
Yeryüzü
Bizimle beraber
Damında gezdiğimiz
Bir kocaman ev
Bize en yakın
Nice gen
Derinliklerde
Her dokusunda sayısız gizem
Masal desem değil
Öykü desem değil
Gerçek desem belki
Başını öne eğmiş nice beklenti
Tekrar geri dönüp gidecek gibi...

BU NE GÜZELLİK

Taş çok toprak çok

Güneş çok

Su çok hava çok

Ekmek çok

Her şey çok

Bayramlar çok

Düğünler çok

Daha ne olsun ki...

Yok yok...

YEŞİL ÜREMEK

Bir gelin görünümünde
Ağaçlar şimdi
Tozpembe ak çiçekleri üstünde
İlkbaharla sözlenmiş gibi
Düğünleri yakında
Yaza yavruları olur belki
Kucaklarında doluca
Sonra sepetlerle kasalarla
Taşınacaklar her yere
Yine topraklara düşecek yeni çekirdekleri
Yeryüzünü güzelleştirecek yeşillikleri

ÇEMBERİN İÇİ

Dağdır ovadır yuvadır yeryüzü

İnsana kurda kuşa

Sanıldığından büyük

Trilyonlarca can için

Bir ortak tapu

Sayılsız ölümlerin

Sayılsız dirilimlerin

Gülücük dolu mutluluklarla

Bitip tükenmeyen gerilimlerin

Var olduğu bu sahnede

Şu kocaman yer

Yaşayıp gitsek ne olur sanki

İnsanca kardeşçe dostça beraber

O KADAR KISA

Bir saniye bir anlık
Bilinmeyen karanlık
Göz açıp kapar gibi
Sigorta atar gibi
Bir elma daha oracıkta
Dalında kopar gibi

DÖRT ZAMAN SERPİLMEK

İlkbahar bir imge
Bir aydınlık sabah gibi
İnsanlarda çocukluk yeni yetmelik
Yaz ise bir durağanlık
Bir öğle vaktine benzer
Orta yaşlılık sere serpe
Sonbahar bir gerileme hüznü
Yaşlılık ise lapa lapa yağın kar
Ak düşen saçlar

İkinci akşam arası bir beklemede
Bir toparlanış belki de
Kış ise donup kalmak soğukta
Saç beyazı kar beyazı bir yerde
Bir çıkmaz sokakta gibi gayrı
Gün de biter / mevsim de / ömür de...

YOL BOYU

Bu gündüzün bu gecenin içinde
Her dilden her telden bir ses
Bir türkü her soluk kendi başına
Bir azsın bir çoksun
Bir varsın bir yoksun
İki uç arasında
Bir bilinmezlik bu yapı
Kime ne açılan
Kime ne kapanan kapı

USUMUZDU

Yüreğimizi o uçan

Sevgimizi kanatları

Her yerde zamanla yarışan

Sonra bizleri aşır

O bitmeyen enerji

Ereğine ulaşan

BÖYLELERİ

Sakal ağarır

Saç ağarır

Şafak söker gün ağarır

Karanlık düşlerde çoğu

Sabaha girmek istemez

Halt yemekten başı ağrır

DOSTLUĐUMUZ SONSUZ

Biz konuřuruz

Yer gök anlar

Yer gök konuřur

Biz susarız / o kadar...

GERÇEK ÖZDE

Ayna ne ki

Yüreği deđildir yüreğimizin

Gözleri deđildir gözlerimizin

Ona ne zaman nasıl bakarsak bakalım

Sade yansımasını görürüz

Kendimize kendimizin

GÖZ BEBEĞİMİZ TOPRAK

Bu nedenle yaşadılar

Bu nedenle güldüler

Bu nedenle dirildiler

Bu nedenle öldüler

Bu vatan içinde

Bu vatan için

İLKBAHARI SOLURKEN

Yağmur toprağa yeşillendi

Toprak belkiye yeşillendi

Aldı tohumunu her şeyin

Binbir çeşit çimlendirdi

Mavi sarı ak kırmızı

Bir de moru laciverti

Yeşille dans etsin diyen

O toprak su değil miydi...

SİTEM

Kör olası dünya

Dilekçe mi vermiştik sana

Gelelim diye

Aynen aç kedilere benziyorsun

Doğuruyorsun doğuruyorsun

Kendi zürriyetini kendin yiyorsun

UMUTSUZ ÖZLEM

Muallimin Ahmet'im

Uçar Ahmet'im

Ne olursunuz bir çıkıp gelin

Sizleri öyle özledim

Öyle özledim

Kime anlatayım duygularımı sırlarımı

Kime söyleyeyim

İçim yanıyor

Yüreğim kanıyor yokluğunuzda

Ne yapayım

Nere gideyim

Yanınıza mı geleyim

İster misiniz

Ne var ne yok oralarda

Söyler misiniz

Alıştınız mı şimdilik

Tanıştınız mı eski gidenlerle yeni gelenlerle

Yüreğim hep sizinle

Hep sizinle

Bekleye durun biraz daha

Sıradayız

Kalmak yok burada

Bizler de birer birer / geleceğiz mutlaka

YETMEZLİK

Dünyaya ferman okuyan

Tek kral ölüm

Onun sınırına girildiği an

Kimsenin yapacak bir şeyi kalmıyor inan

TAZELİK

Çocukluğumuzdan bir tat

Her sabah

Bayrama uyanır gibi uyanmak

Her tarafımızda çiçek açmış dallar

Öbür yanda koyun kuzu çevresinde çocuklar

Baharı koklayan

Her canlıda bir sevinç

Orada yaşanan günler

Çeşmemizin çöteninden akan su gibi berrak

Akar giderdi o da bizimle

Zamana karışarak

YAŞAMDAKİ BÜYÜ

Doldurdu geçti ömrünü çoğu bir türlü

Kimileri de geçmekte / tüm türlü türlü

Her tarafta bu nice bez

El işine akıl yetmez

Kimi endamına vurulur birinin

Kimi bakışına

Sarmal bir tutku her yürek zamanda

Gider kendi akışına

İçinde var olduğumuz bu gündüz gece

Taşır bizi bir o yana bir bu yana

taşır sessizce...

HAMURDAKİ MAYA

Koludur kanadıdır

Yerin göğün sevgi

Gözün göze dilin dile yakınlığı gibi

Her gülücük

Bir ilkbahar olmasa da

Nice güller derer

Nice güller derer gönül orada...

SINIR ÖTESİNDE BİR HİÇLİK

Uyanıldığı anda bir yalan olur

Her rüya

Can çıktığı zaman da

Bir yalan olur bu dünya

Yolumuz üzerinde bir acı gerçek

Yeri zamanı / tüm belirsiz olsa da

Kendisi var ama

O son bir soluk

O göz kapama

VAR OLMANIN YASASI

Bir ölü ise / bin diri bu alem

Bir sonsuz devinim

Nice hareket nice ses

Her uçan kuş

Her kelebek

Bir gizli sevdalanış

Nice yeşeren ot

Açan çiçek

Her türde bir güdü

Bir heves yarınlara çoğalabilecek

GÖZE GÖRE YÜZ

Sabah

Çocuklar için açar güneş

Oyuncaklarına doğru

Yaşlılar için batar güneş

Akşama doğru

Sonra

Düşler karışır

İşler karışır

Bakarsın yaşamak ağırlığınca yük

Bir yaşlı bir genç durur dünya

Anlamı kendisinden büyük

GÖRÜNTÜNÜN ÖYKÜSÜ

Nice yaprak

Nice gazel

Sonbaharda uçup giden

Nice çirkin

Nice güzel

Bu dünyadan göçüp giden

ADLARI TAŞA YAZILI

Hiçbir ses yok

Ağaçta yaprakta

Taşta toprakta

Ne burada yatanlarda

Ne hiç ağıp dönüyorlar

Ne bir selam alıyorlar

Hep öylece kalıyorlar

Onca insan bir arada

GARIPLİĞİN ÇİZGİSİ

Örter üstüne yorganını

Gece ve gündüz

Gariplik içinde gariplik

Ona ne buna ne kime ne

Büker boynunu bir yanına

Gider bildiğine / kendi yoluna

Hayale gelmedik umutlarına

ÇOCUK GÖZÜNDE GÖKYÜZÜ

Gökyüzü dolusu onca yıldızlar
Sanırlar ki her biri bir ateşten kuş
Küme küme olmuş yan yana konmuş
Kimi ileride kimi beride

Kuş olsalar iri iri
Uçuşsalar diri diri
Neden ses vermez hiç biri
Bize küstüler mi yoksa...

VAR OLMAK BİR MASAL

Yeryüzü gökyüzü bir öykü
Biziz içinde koşturan gerçek
Öncekiler
Sonrakiler
Hiç yokken neredeydiler
Bir yıldız kayıverir bilmediğimiz bir yerde
Binlercesinden bir tane
Senin bana söylediklerin
Benim sana söylediklerim gibi
Tek gerçek yakınlık
Tek gerçek sevgi

Ne varsa boş geri kalan
Orası burası dünyanın kendisi yalan

MAVİ SONSUZ

Gökyüzü kaygan bir zemin
Tutunacak bir tek yanı olmayan
Ötelerinde yıldızlar
Bu tarafta görüntülerin seslerin hattı
Her şeylerin cirit attığı atmosfer
Ne öyle bir boşlukta yaşamaya
Ne de heves etmeye değer

BİR KISA BAKIŞ

Bakmayın böyle yerin sarsıldığına
Şimşek çaktığına
Yıldız kaydığına
İnsanların öldüğüne
Bitkilerin solduğuna

Yeniden var olan / yok olan yok
aslında

Bizleriz bir yerlerde
Göremeyen her şeyi
Bir yanıp bir sönen
Bir mum örneği

Kucakladığımız mal mülk gibi
Evlat gibi
Bir gülücük, bir sevgi
Geride kalan

Her canlı kuzu gibi
Ne esen yelden
Ne geçen yolcudan haberi var
Aşar her irisini bu konular
Ellerinde değil ki bu onların
Var olmak da yok olma da

Oysa sır küpü gökyüzü
Bütün gezegenleriyle
Dimdik ayakta

YOL ALMAK – 1

Bildiğimiz öykülerdi her gün

Her yaşanan

Ağzımızda aynı sakız çiğnediğimiz

Sırtımızda aynı aba giydiğimiz

Gel gelenle git gidenle

Bir gün için / bir günlük yaz

Sonrasını dendenle...

YOL ALMAK – 2

Geçmişten geleceğe
Bir miras gibi
Her birinin yüreğinde bir sevda
Yol boyu
Nice güller açmış solmuş
Nice bahçeler tarumar olmuş

Yeniden yeşermiş sonra
Çayır çimen bu alem
Ölümüne inat
Aynı oyunları oynayıp giden

TUTUNMADAN YÜRÜMEK

Gündüzler yalınayak
Geceler çırılçıplak
Yıldızlar beyhude ılık
Kim kimi seviyor
Kim kime aşık
Hiç belli değil
Çoğalmak bir avuç sevgi
Yaşamak başı dumanlı bir dağ
Bir lokma bir hırka değil ki...

DÜNÜMÜZ BUGÜNÜMÜZ

Yeryüzü yemyeşilken
Gökyüzü masmaviyken
Yaşanmışlıklar kapkara
Sıkışıp kalmışlar orada burada
Sonra pay edilivermiş yeniden
Yıllara zamanlara

Hep hüznlerimiz bu yüzden
Baktıkça sonbaharlara
Önümüzde sararıp solan yapraklara

Bizi tüketip giden yıllara
Binlerce saygı selam yine de
Yine de bizden onlara

GÜNLERİN GÜNLÜĞÜ

Her yeni gün

Yeni bir öykü

Yeni bir türkü

Saatler, saniyeler içinde

Bir tablo her renkten

Kocaman bir gemi altımızda her gün

Bilmediğimiz sularda bizi yüzdüren

Karma karışık düş gibi

Sevinç içinde

Hüzün içinde

İş güç peşinde

Bir koşturmaca

Köy köy, şehir şehir, il il

Neler çıkar önümüze yarınlarda

Kim bilir...

YATAKLAR

En kıymetli yeri
Bu yeryüzünün
İnsana kendi yatağı
Yattıkça yatasınız gelir içinde
Keyiflene keyiflene

Düşler gördüğümüz
Hayaller kurduğumuz
Ömrün üçte birinin geçtiği yer burası
Bütün sabahlara yeniden doğduğumuz

ZAMANDA COŞKU

Her ilkbahar yaz
Getirir koyar yerine
Örtüsünü bozkırların
Çizer yeşilin üstüne
Maviyi sarıyı alı
Bana göre bir tablo
Sana göre bir halı
Bir tarla ekin içinde
Yeşili geçmiş gelincik
Yanı başında
Sarı ot dikenli kangal
Kırmızıya kur yaparcasına
Kililerinde mavi sormuklar
Yürekleri elleri orda her rengin
Arılarla kelebeklerle / öyle çokluklar

OKUNMASI ZOR

Ne söyler

Ne söylemek ister

Bilemem

Gölgesinde oturduğum

O / kocaman bulut

Bir umut verir

Bir hiçlik verir bana

Bir düşünürüm orada

Taşınır giderim sonra / o bulutlarla...

TEPE ARKASI

Söylenip giden bir türkü
Tüm zamanlarda bizimle
Nice güzellikler
Nice sevgiler
Nice dudakların kulağımıza fısıldadığı
Uçup giden her şey

Anılarda kalan
Bir daha gelmeyecek olan
Birer birer soğuyan
O sıcaklıklar
O yakınlıklar
Belki kapısına yaklaştığımız
Birer sonbahar

MİS

Kır çiçeklerinin kokusu

Anıların kokusu

Mis olur burnuma

Yağmur çiselerken

O toprağın kokusu

DÖNÜŞ

Bir yeni umut
Her yeni yarın
Herkese
Sevgi ile kucak açan zaman
Nice özlem nice heves
Varılan varılmayan
Bir uykuluk düş gibi
Ayaklarımızın bastığı nice iz
Birer yol o zamanda
Gidip de geldiğimiz...

Nice yanık ses kulağıma
Kimi hoyratlama
Kimi sevda türküsü
Kimi bir gurbetçinin
Kimi bir garibimin öyküsü

ZAMANA SERPİLMEK

Halı kilim üzerinde

Renkler nakışlar

Nerede geçirir yazı

Nerede kışlar

O incecik parmakların

O kınalı ellerin

Güzelliği mi yansıtmış halıya

O gelinlerin

Birer sevdası mı yoksa o / hiç tükenmeyen

Yöre yöre gönüllerin

Dalıp gittiğimiz yolda

Zaman üstüne serpilmiş

Gencecik ömürlerin

Bizi taşıyan o gelecekler mi

Bir tekerleği sevgi desek

Öbür tekerleği gülücükler mi...

GEL – GİT

Anadır babadır taş toprak

Su hava güneş soluyuş

Kimi en yakın kimi en uzak

Bir çekim bir ayırım bileşim her şey

Karşıtlar içinde bitmeyen yarış

Nice hareket sürüp giden

Nice mayalanış

Nice ayaksız yolcu yolda

İrili ufaklı sessizce giden

İki uç arası yaşamada

Her bedene göre bir giysi evren

AKIŞ NEDENLERİ

Farklı zamanlarda

Yağmur suları

Uzaklara akıp gidebilir mi

Meyilleri eğimleri olmasa

Daha uzaklara

Daha büyük sulara karışmak için

Dere boylarında buluşmak için

Günlerce haftalarca

Birçok köyleri şehirleri

Tarla kuşlarını kır çiçeklerini

Yeşermiş ekinlerini görebilmek için

Suyundan içen koyunları keçileri

Salkım söğütleri sevebilmek için

Daha sonra da

Büyük göllere denizlere karışıp

Emeline erebilmek için

GİZ ÖTESİ

Belli etmeden

Kendiliğinden

Böyle bir var oluş değil bu alem

Bu yaşam

Bu yerde her şey

Bir hamurdan

Bir mayadan

Onca bitki

Onca can

Aynı suda toprakta

Bu atmosferde soluyan

Nice ses, nice sessizlik

Var olan ok olan

Ucuz bucaksız bir değirmen bu

Enerjisi içinde dönüp duran

AÇIK DOST

Ne saklıları var
Ne gizlileri var
Oturmuş yeryüzüne
Kocaman dağlar
Eteklerinde yeşil giysi
Tepelerinde kar
Daha yukarılarında da
Pamuk yığını bulutlar
Kurdun kuşun yuvası saklı içinde
Düş gibi masal gibi dağlar

KAYBOLAN GÖRÜNTÜLER

Önce heves

Sonra umut

Belirip gelen

O beklentiler

Sonra birer birer

Bizi bize bırakıp giden

Nice hüznün

Nice zaman

Nice yalnızlık

Düşündükçe bizi kasvetlendiren

DÜNDEN BUGÜNE

Herkesin bir yeri var

Aklımızın bir yerinde

Kimileri çok yüзде

Kimileri çok derinde

Çoğunu / görmemek için kaçtığınız

Çoğuna kucak açtığınız

Nice boy

Nice soy

Her bir insan

Ağacından sararıp düşen

Nice yapraklar gibi

Bir rüzgarın yanınızdan alıp götürdüğü

Bir uykuluk düştü sanki

TOPRAĞIN KOKUSU – 1

Şu aklımız ereliden bu yana
Yaşayıp gelmişiz öyle yan yana / nice sesler nice yüz
Nice bahar nice güz
At eşek ve de öküz
Haneden biri sanki

Selama durmuşlar gibi
Yazı yaban yol boyu
Başı öne eğilmiş olgun başaklar
Kağınının kısmeti yük
Her yıl bir dünya üzerinde
Altı üstüne getirilen toprak
Aktarma ikileme
Onca sap saman
Bir de songüz tohum
Bir yıllık zaman

TOPRAĞIN KOKUSU – 2

Bir yağmur çiselerse onların içine
Bir yağmur çiselemiş olur yüreğimize
Çim yapar gönüllerde gelecek
Yanağı öpülesi zaman
Nice anılar içinde saklanan
Nice gülücükler sende bende
Birer birer belleğimizde
Şu an gibi tümü taze

Her biri bir gül / dikenleri batsa da
Yaşar gider özümüzde
Nice bitki nice çiçek
Gün gelir su veririm
Gün gelir koklar severim
Toprak düşünen gerçek

İLK TEN SONA

Kan gibi aktılar
Sular gibi berraktılar
Sonra kuşatıldı o güzellikler
Beden ve çevre etkileriyle
Doğruları verirken
Yanlışları da verdiler
İnsanlar iki arada bir derede kaldı
Gitti o saf güzellikler tüm
Sular bulandı
Şimdi o yüzlerde / çirkinliği gösteren çizgiler kaldı

BİR KAYIPTAN YANSIMA

Ne bizim arzumuz

Ne sizin arzunuz

Ne yerin göğün arzusu bu

Hiç yokken var olmak

Kendi yolunu çizmeden

Kendi önüne doğmak

Tüm o görüp göremediğimiz

Bir gizem aslında bizi kapsayan

Bir türlü bilemediğimiz

İÇİMİZDEKİ YOL

Nice kınalı kanat

Nice kınalı kuş

Nice iniş nice yokuş

Bir umut bir heves önümüzde

Bir sevgi her açan çiçek

Bir yakın bir uzak görüntü

Nice imgelem

Usumuz içinde / nice gelecek...

SÜREĞEN

Uzunca bir köprü yaşam
Nice yerden nice yere
Yağan yağmur akan sular
Tarlalara derelere

Çıkmaya hazırdır tohum
Tohuma hazırdır çiçek
Aynı yoldadır bizler ile
İç içedir hayal gerçek

EKMEK

Biz sensiz olmayız
Biz sensiz doymayız
Şaman buğdayım
Sarı buğdayım
Değirmenlerde un oldun
Bugün oldun
Yarın oldun
Dün oldun
Somun oldun simit oldun
Yufka oldun çörek oldun
Türlü türlü börek oldun
Hep bulundun soframızda

DERİNDEKİ YER

Çocukluğu olsa gerek
O herkesin
Her yaşam seyrinin
Ta başındaki
Düş gibi gerçek gibi hayal gibi
Ufacık beyinlerin
Ufacık parmaklarla çizdiği resim
Ustaca ustalık ortaya konan
Duygu yüklü farklı yerlerde
Farklı zamanlar süresi
Nice anı
Bakıldığında
Belleğimiz içinde o günler
Her bir karesi
Nice serbestlik
Nice rahatlık
Nice hey heyler
Bizi bizden alıp
Aklının estiği yere giden
O uçuk şeyler...

ÇOCUKLARA ÖZGÜ

Ellerinde oyuncakları
Ufak ufak ayakları
Ağıtları çığlıkları
Her davranışları bir ayrı güzel

Bir şeyler anlatmak ister hep
Bir şeyler gözler
Süt kokan gülücükleri aguları
Büyümüşte küçülmüşe benzer

BİR ÖLÇÜT

Kimisi kaybeder kimisi bulur

Kimisi dirilir kimisi ölür

Ayakta durmaksa bir akıl işi

Aklı kadar yaşar zaten her kişi

,

SÖZ DAMLACIKLARI

1. Dağlar yüksekliği kadar, insanlar akli kadar büyüktür.
2. Meyve suyundan, insan soyundan belli olur.
3. Kirli yüz temiz aynada bile kirli görünür.
4. Yalanın gerçek payı olur, gerçeğin yalan payı olmaz.
5. Kıskançlığın dili başkasına iyi demeye varmaz.
6. En uzak nokta çıkılan yolun sonudur.
7. Akan sular temizlenir gider, durgun sular kirinin üstünde oturur.
8. Sen dikene dokunmazsan, diken sana dokunmaz.
9. Ölen öldüğü ile, kalan kaldığı ile kalır.
10. Umut hiç yoktan iyidir.
11. Körler karanlıktan korkmaz.
12. Sevilen insan; doğunca güleni, ölünce ağlayanı çok olandır.
13. Yaşanılardan ders alınırsa yanlışlara yer kalmaz.
14. Aklin yetmediği yer, bir çıkmaz sokağa benzer.
15. Yakalayamayanlara acırım, yakalayıp da elinden kaçıranlara daha çok acırım.
16. Doğa bir arı gibidir: Zarar verene iğnesini batırır, fayda verene balını sunar.

